

पत्रिका

साप्ताहिक

वर्ष ४१ अंक ३३ २०७९ साल चैत १९ गते आइतवार (2 Apr 2023 Sunday) मूल्य रु. ७/-

यस अंक भित्र - पृष्ठ २ मा : पुरुष र किशोरी भुण्डिएको अवस्थामा ... पृष्ठ ३ मा : हारेर पनि जितेको ... पृष्ठ ४ मा : तपाईंले लगाएको कोरोना ... पृष्ठ ५ मा : स्थापना दिवसमा ...

बिमा रकमका लागि श्रीमतीद्वारा श्रीमानको हत्या

राजविराज/बिमाको रकमका लागि सप्तरीमा आफ्नै श्रीमतीले श्रीमानको हत्या गरेको रहस्य खुलेको छ। कंचनपुर इलाका प्रहरी कार्यालय सप्तरीले उक्त घटना बारे खुलासा गरेको हो।

इलाका प्रहरी कार्यालय कंचनपुरका डिएसपी दीपक कुमार रायले पत्रकार सम्मेलनमार्फत ६ महिना अघि करेन्ट लागेर मृत्यु भएको भनिएको घटनालाई अनुसन्धान गरि हत्या भएको सार्वजनिक गरेका हुन्।

कंचनरूप नगरपालिका ३ दास टोल निवासी मृतककी श्रीमती कोसीला देवी दासले आफ्नी देउरानी र भाउजु नाता पर्ने एक अर्की महिलाको सहयोगमा पति ३७ वर्षीय शिव शंकर दासको करेन्ट लगाएर हत्या गरेको प्रहरीले जनाएको छ।

गत कात्तिक ६ गते विहान ६ बजेको समयमा आफ्नै घरभित्र करेन्ट लगाएर शिवशंकरको हत्या गरेको दासले प्रहरी समक्ष बयान दिएको इलाका प्रहरी कार्यालय कंचनपुर डिएसपी दीपक कुमार रायले जानकारी दिए। प्रहरीले हत्यामा संलग्न शिव शंकरकी श्रीमति कोसीला देवी, भाई बृहारी हिरण देवी र भाउजु नाता पर्ने शान्ती देवी दासलाई सोही पत्रकार सम्मेलनमा सार्वजनिक गरेको छ।

घटनाक्रम अनुसार शिव शंकर र कोसीला देवीले छोरीको विवाह गर्न र बिमा गर्नका लागि स्थानीय भाउजु नाता पर्ने शान्ती देवी दाससँग पहिलो पटक एक लाख रुपैया ऋण लिएका थिए। सो ऋण चुक्ता नहुँदा शान्ती देवीले कोसीलालाई कन्भिन्स गरेर शिवशंकरको जीवन बिमा गर्न लगाएका थिए। नेपाल लाइफ इन्स्योरेन्स र सिटिजन लाइफ इन्स्योरेन्समा २०/२० लाखको बिमा गर्न लाग्ने २ लाख प्रिमियम शुल्क समेत ऋणको रुपमा शान्तिले

कोसीलालाई दिएको थिइन्। विवाह र बिमा गर्न ३ लाख रुपैया दिएको शान्तिले कोसीला र शिवशंकरलाई दैनिक रुपमा धाक धम्की र गाली गलौज गर्दै आएका थिइन्। शान्तिले अदालतमा कपाली कागज लगाएर जग्गा जमिन समेत रोक्का गराएका कोसीलाको ऋण तिर्न शिव शंकर र कोसीला देवीले असमर्थता देखाएका थिए। पछि, शान्तीदेवीले शिव शंकरको हत्या गरे बिमा वापत ठूलो रकम आउने र सो रकमबाट ऋण पनि चुक्ता हुने र अरु रकमसमेत आउने कुरा कोसीला देवीलाई सुभाष दिएकी थिइन्। सोही अनुसार शान्ती देवीले २०७९ साल कात्तिक ५ गते शिव शंकरलाई आफ्नो घरमा बोलाई अत्यधिक मादक पदार्थ सेवन गरी घरतर्फ पठाएकी थिइन्।

मादक पदार्थले मातेर घर गएका शिव शंकर भान्सा कोठामा गएर सुतेका थिए। घरमा सुतेका बेला शान्ती देवीले आफ्ना पति शिव शंकरको बायाँ हातको साँढैली औंलामा तार बेरेर बिजुलीको लाइन दिएर करेन्ट लगाएको बयानमा बताएको डिएसपी रायले जानकारी दिए। घरमा करेन्ट लगाउने कार्यमा कोसीला देवीलाई देउरानी हिरण देवी दासले सहयोग गरेको डिएसपी रायले बताए। करेन्ट लगाएर शिवशंकरको हत्या गरेपछि कोसीला देवीले आफ्नो पतिको करेन्ट लागेर मृत्यु भएको प्रहरीमा खबर गरेको उनले बताए।

डिएसपी रायका अनुसार कोसीलाले शिवशंकरको मृत्युपछि सिटिजन लाइफ इन्स्योरेन्समा बिमा वापतको ४० लाख ३० हजार रकम समेत भुक्तानी लिइसकेका छन्। र, नेपाल लाइफ इन्स्योरेन्समा गरेको बीमाको रकम समेत लिने अन्तिम तयारीमा रहेकी थिइन्।

जोखिम नलिएसम्म कोई पनि अगाडि बढ्न सक्दैन : सीके राउत

राजविराज/प्रतिनिधिसभा सदस्य डा. चन्द्रकान्त राउतले जोखिम नलिएसम्म कोई पनि अगाडि बढ्न नसक्ने बताएका छन्। रामनवमीको अवसरमा सप्तरीको हनुमाननगर कंकालिनी नगरपालिका १ भारदहस्थित राजधोव समुदायको लखाय बाबा मन्दिरको बिहीवार उद्घाटन गर्दै उनले यस्तो बताएका हुन्।

“समाजको विकास तब मात्र सम्भव हुनसक्छ जब, आ-आफ्नो परिवारमा जो बच्चा जे बन्न चाहन्छ, जे पढ्न चाहन्छ, अभिभावकले पनि त्यसमै हौसला बढाउनु पर्छ।” उनले भने, आज भोली सबैले आफ्ना छोराछोरीलाई डाक्टर, ईन्जिनियर मात्र बनाउन खोज्ने प्रवृत्तिले समाजको विकास हुन नसक्दैन।

ईतिहासको महत्व छ, तर ईतिहास मात्र सबै होईन, उनले भने, “ईतिहास, विगत देखाएर मात्र हुँदैन, आजको समयमा हामी कति गर्न सक्छौं त्यो महत्वपूर्ण हुन जान्छ।”

उक्त अवसरमा प्रदेश सभा सदस्य सतिश कुमार सिंह, हनुमाननगर कंकालिनी नगरपालिकाका नगरप्रमुख बिरेन्द्र माझी, राजधोग महासंघ नेपाल भारत केन्द्रीय अध्यक्ष विखो माझी,

जातिय मैजजन रघुराज मण्डल, मन्दिर निर्माण समिति अध्यक्ष कपलेश्वर माझी, भारदहका थानपति सहादेव मरर, नेपाल पत्रकार महासंघ सप्तरी पूर्व अध्यक्ष जितेन्द्र खड्गा लगायतले शुभकामना मन्तव्य दिएका थिए।

लखाय बाबा मन्दिर उद्घाटन कार्यक्रममा नेपाल र भारतबाट राजधोव स्वजातिय संगठनहरूका मैजजन, थानपति तथा सर्वसाधारणको उल्लेख्य सहभागिता रहेको आयोजक समितिका राजकुमार गाईमले जानकारी दिए।

बाँकी पाँच पृष्ठमा

हावाहुरीको मौसममा आगलागीबाट जोगिन सर्वसाधारणलाई स्थानीय विपद जोखिम न्यूनिकरण समितिको अपिल

- विहान ९ बजेसम्म खाना पकाई चुल्होमा रहेको आगो राम्ररी निभाऔं।
- खाना पकाउँदा खर पत्करको प्रयोग भएमा आगलागी हुन सक्छ की भनेर पूरै सावधानी अपनाउने गरौं र चुल्हो नजिक एक जना अनिवार्य बस्ने बानी बसालौं।
- दिउँसोको समयमा हावाहुरी चल्ने हुँदा विहान ९ बजेपछि चुल्हो बाल्नुपर्ने कुनै काम नगरौं।
- घर नजिक थ्रेसर सञ्चालन नगरी घरदेखि टाढा चौर वा खेतमा सञ्चालन गर्ने गरौं।
- सलाई, लाइटर, मट्टितेल लगायतका अन्य पेट्रोलियम पदार्थ बालबालिकाको पहुँचभन्दा टाढा राख्ने बानी बसालौं।
- घरमा एक बाल्टीन वा अन्य भाडोमा पानी २४सै घण्टा राख्ने बानी बसालौं।
- गुहालीमा घुर् बाल्दा सावधानी अपनाउने गरौं।
- घरको कुनै सजिलो ठाउँमा २/४ बोरा बालुवा राख्ने गरौं जसले गर्दा कहिँ आगलागी भयो भने निभाउन सहयोग हुन्छ।
- घर तथा गुहालीमा लगाइएको टाटी राम्रोसँग माटोले दुवैतर्फ लिपपोत गर्ने गरौं।
- आगोबाट हुने जोखिम तथा धनजनको क्षति बारेमा परिवारका सदस्यहरूलाई जानकारी गराई सजग र सतर्कता अपनाउने बानी बसालौं।
- गाउँमा बारुणयन्त्र आउने जाने बाटो खुल्ला राखौं र बारुणयन्त्रलाई पोखरीबाट पानी भर्न र आगलागी नियन्त्रण गर्ने कार्यमा सहयोग गरौं।
- गाउँका पोखरीहरूमा पानी सञ्चित राख्ने बानी बसालौं।
- गाउँमा कसैले आगो जथाभावी राखेको छ भने गाउँ घरमा त्यसरी आगो खुल्ला राख्नु हुँदैन भनेर सचेत गराउने गरौं।
- कहीं कतै आगलागी भएमा नजिकको प्रहरी चौकी वा जिल्ला प्रहरी कार्यालयको कन्ट्रोलको नम्बर ९८५२८९०२७० वा १०० नम्बरमा जानकारी गराऔं।
- कसैको ज्यान वा सम्पत्तिमाथि आगजनी गर्ने अपराध भएकोले यस्तो कार्यमा सहभागी नहोऔं।
- आगजनी घटनालाई न्यूनिकरणको लागि प्रहरीसँग सहकार्य गरौं र जनधनको क्षति हुनबाट बचाऔं र बचाऔं।
- आगलागी प्रकोप उद्धारको सामग्रीहरू जस्तै बाल्टिन, जग, बेल्ला, गैती, डोरी, स्ट्रेचर, प्राथमिक उपचारको सामग्रीहरू, आगलागी उद्धारको लागि लगाउने कपडा भएसम्म व्यवस्था गरी राखौं।

अनुरोधकर्ता
राजविराज नगरपालिका, सप्तरी

आगलागीबाट सावधानी अपनाऔं।

- निम्न कारणबाट आगलागी हुनसक्छ,
- आगोको प्रयोगमा होसियारी नअपनाउँदा।
 - प्रज्वलनशील वस्तुको उचित प्रयोग नगर्दा,
 - हुरी बतास चल्दा,
 - प्रयोगपछि आगोको उचित व्यवस्थापनमा लापरवाही गर्दा,
 - चट्याड पर्दा तथा बिजुलीका तार सर्त हुँदा।
- त्यसैले, सचेत रहौं, आगलागीबाट बचाऔं र बचाऔं।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

सम्पादकीय

स्वास्थ्य संस्थाप्रति गम्भिर बनौं

सप्तरीका स्वास्थ्य संस्थाहरु अहिले पनि बिरामीको उपचारप्रति गम्भिर बन्न सकेको छैन। स्वास्थ्यहरुको अवस्था लथालिंग छ। कतिपय संस्थाहरुमा कर्मचारी अभाव भने भएका कर्मचारीहरु समयमा नआउने आएपनि ढिलो गरि आउने बानी बसिसकेको छ। जसकारण बिरामीहरुको उपचारमा समयमा हुन सकिरहेको छैन। सरकारले निशुल्क दिइने भनिएका औषधीहरु समेत ती संस्थाहरुमा नहुनुले बिरामीहरु बाध्य भई त्यस्ता औषधी बजारबाट किन्ने गरेका छन्। यसकारण सरकारी स्वास्थ्य संस्थाहरु स्थानिय स्तरमा गैरजिम्मेवार बन्दै गएको छ।

विगतमा जिल्ला जनस्वास्थ्य कार्यालय मातहतमा संचालन हुने गरेका स्वास्थ्य संस्थाहरु अहिले स्थानिय तहको मातहतमा संचालन हुँदै आएपछि भनै हेलचक्राई हुँदै गएका छन्। स्थानिय तहमा गभिएसँगै स्वास्थ्य संस्थाहरु गैरजिम्मेवार पनि भएका छन्। बिहान १० बजे कार्यालय खुल्नु पर्नेमा १२ बजेसम्म पनि खुल्दैनन्। यदी खुलेमा स्वास्थ्यकर्मीहरु १२ बजेपछि आउने परम्परा बसेको छ।

स्वास्थ्य जस्तो संवेदनशिल संस्थामाथी सम्बन्धीत निकायले निगरानी बढाउन सकेको छैन। यता स्थानिय तहका जनप्रतिनिधिहरु पनि स्वास्थ्य संस्थालाई गम्भिरतापूर्वक लिनसकिरहेका छैनन्। तसर्थ स्वास्थ्य जस्तो संवेदनशिल संस्थामा स्थानिय पालिका तथा स्वास्थ्य कार्यालयले निगरानी बढाएर सुधारको तर्फ उन्मुख गराउनेतर्फ ध्यानाकर्षण हुनु जरुरी छ। औषधि तथा चेकजाँच गर्नेतर्फ अनुकुल र सजिलो वातावरण बनाउनेतर्फ गम्भिर बन्नु आवश्यक छ।

पुरुष र किशोरी भुण्डिएको अवस्थामा फेला, महिलाद्वारा विषादी सेवन गरि आत्महत्या

राजविराज/सप्तरीमा गत साता एक पुरुष र एक किशोरी भुण्डिएर मृत फेला परेका छन् भने एक महिलाले किरा मार्ने विषादी सेवन गरेकी छिन्।

जिल्लाको कंचनरुप नगरपालिका ९ रुपनगर सरदार टोलका एक पुरुष पासो लगाई भुण्डिएर मृत अवस्थामा बिहीबार फेला परेका छन्।

घरदेखी ७ सय मिटर दक्षिण रहेको सिताराम कवराको आँप बगैँचामा ५५ वर्षिय राजकुमार सरदार आँपको रुखको हाङ्गामा गलबन्दीको पासो लगाई भुण्डिएर मृत अवस्थामा फेला परेको प्रहरीले जनाएको छ। बिहान स्थानियले भुण्डिरहेको अवस्थामा देखेपछि प्रहरीलाई खबर गरेका थिए। घटना बारे इलाका प्रहरी कार्यालय कंचनपुरले थप अनुसन्धान गरिरहेको जनाएको छ।

यस्तै जिल्लाको विष्णुपुर गाउँपालिका ३ मुसहरनिया टोल निवासी स्थानिय राम कुमार मण्डलकी १८ वर्षिया छोरी पुजा कुमारी मण्डल भुण्डिएर मृत अवस्थामा फेला परेकी छिन्। उनी घरमा कोई नभएको अवस्थामा सुत्ने कोठाको बाँसको बलोमा कपडाको डोरीले पासो लगाई भुण्डिएको अवस्थामा फेला परेको प्रहरीले जनाएको छ।

प्रारम्भिक अनुसन्धानले आत्महत्या नै देखाएपनि घरमा कोही नभएको बेला आत्महत्या गरेको देखिएको तथा कारण खुल्न नसकेको प्रहरीको भनाई छ।

यस्तै सप्तरीको बोदेबसाईन नगरपालिकामा एक महिलाले गत शनिबार किरा मार्ने औषधी सेवन गरि आत्महत्या गरेकी छिन्। योसँगै जिल्लामा २ महिनाको अर्वाधमा विष सेवन र भुण्डिएर आत्महत्या गर्नेको संख्या १८ पुगेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीले जनाएको छ।

सो नगरपालिका वडा नं. ८ काचन बस्ने ४५ वर्षिया कुसुमदेवी साहले चामलमा राख्ने किरा मार्ने औषधी सेवन गरी आत्महत्या

गरेको प्रहरीले जनाएको छ।

प्रहरीका अनुसार किरा मार्ने औषधी सेवन पश्चात् उनलाई गजेन्द्र नारायण सिंह अस्पताल राजविराजमा उपचारका लागि भर्ना गरिएकोमा उपचारकै क्रममा मृत्यु भएको हो।

यसअघि मात्रै गत शनिवारै जिल्लाको विष्णुपुर गाउँपालिका ३ मुसहर टोलमा ३२ वर्षिया ममता मरिक्ले भुण्डिएर आत्महत्या गरेकी छिन् भने

जिल्लाको खडक नगरपालिका ८ विसनपुर टोल बस्ने ७५ वर्षिय बृद्ध हजिरा मोती रहमान मियाँले तरकारी खेतीमा किरा मार्ने प्रयोग गरिने सुपरकिलर नामक विषादी सेवन गरी आत्महत्याको प्रयास गरेको प्रहरीले जनाएको छ।

जिल्लामा आत्महत्याका घटना दिनानुदिन बढ्दै गइरहेको छ। यी यस्ता घटना न्यूनिकरणका लागि प्रहरीले विभिन्न पालिकाहरुमा सचेतना अभियान

चलाईरहेको छ। तर, पनि घटना रोकिएको साटो बढ्दै गएको छ।

चालु आर्थिक वर्ष २०७९/८० को हाल सम्मको अर्वाधमा विष सेवन र भुण्डिएर आत्महत्या गर्नेको संख्या ८१ पुगेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीको तथ्याङ्कले देखाएको छ। जिल्लामा २०७८/७९ मा भुण्डिएर, विष सेवन गरेर र आगो लगाएर १ सय ३६ जनाले ज्यान गुमाएका थिए।

मिटरब्याजीलाई 'फिल्ड'मै कारबाही गर्ने आयोग बनाउँछु : प्रधानमन्त्री

काठमाडौँ/प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल 'प्रचण्ड'ले मिटरब्याज पीडितको समस्यालाई स्थायीरूपमा हल गर्न सरकारले काम अघि बढाएको बताउनुभएको छ। शनिवार बिहान मिटरब्याज पीडितसँग सरकारी निवास बालुवाटारमा भेट गर्दै उहाँले सामन्तवादको अवशेषका रूपमा रहेको मिटरब्याजलाई सधैंका लागि अन्त्य गर्न सरकार गम्भीर रहेको बताउनुभयो।

मिटरब्याजको दीर्घकालीन समाधानका लागि विद्यमान कानून अपर्याप्त भएको भन्दै प्रधानमन्त्री दाहालले कानून निर्माणको काम अन्तिम चरणमा पुगेको बताउनुभयो। "पीडितका समस्या समाधान गर्न न्यायिक अधिकारसम्पन्न उच्चस्तरीय आयोग गठनको प्रक्रियासमेत अघि बढेको छ", उहाँले बताउनुभयो।

मिटरब्याज समस्यालाई लिएर मन्त्रिपरिषद् बैठकबाट नै एउटा उच्चस्तरीय आयोग बनाई तत्काल 'फिल्ड'मा गएर कारबाही गर्नसक्ने तथा न्यायिक अधिकार प्रयोग गर्नसक्ने आयोग बनाइने प्रधानमन्त्री दाहालले उल्लेख गर्नुभयो। "त्यो प्रक्रिया अघि बढिसकेको छ", उहाँले भन्नुभयो, "यसअघि जस्तो

आयोग बन्ने, प्रतिवेदन बुझाउने र त्यो थन्किने जस्तो होइन, यो आयोग 'न्यायिक एक्सन फोर्स' जस्तो गरेर जाओस्, त्यसले मान्छेलाई बोलाउने, पूर्जा काट्ने र कारबाही गर्ने खालको होस् भनेर निर्देशन दिएको छु।"

मिटरब्याज पीडितको समस्याबारे आफू जानकार रहेको उल्लेख गर्दै प्रधानमन्त्री दाहालले पार्टी अध्यक्षको हैसियतमा रहेका बेला समेत मिटरब्याजीमाथि कारबाहीका लागि पहल गरेको बताउनुभयो।

"म नेकपाको अध्यक्ष हुँदा मिटरब्याज पीडितको समस्या विस्तृतमा सुनेको थिएँ। तीनवटै सुरक्षा अड्डा र गृहमन्त्रीलाई बोलाएर मिटरब्याजीको समस्या तुरुन्तै समाधान गर्न आग्रह गरेको थिएँ। केही मान्छे त समातिए। त्यो बेला मिटरब्याजी भागाभाग पनि भए। तर यसको दिगो समाधान भने भएन। त्यो बेला अर्कै व्यक्ति प्रधानमन्त्री हुनुहुन्थ्यो। यो पटक म प्रधानमन्त्री छु। यसको दिगो समाधानमा मेरो ध्यान छ", उहाँले भन्नुभयो।

अहिले यो समस्या पूर्णरूपमा समाधान गर्न नसके यसले गम्भीर रूप लिन प्रधानमन्त्री दाहालको भनाइ थियो। "मिटरब्याजीलाई ऐनद्वारा नै कारबाही गर्न सकियोस्, उनीहरूमाथि मुद्दा चलाउन सकियोस् भनेर ऐन बनाउने प्रक्रिया अघि बढाइएको छ", उहाँले भन्नुभयो, "अहिले यो समस्या समाधान नभए कहिल्यै हुन्न, त्यसैले यो

समस्याको दीर्घकालीन समाधान अहिल्यै गर्नुपर्छ।"

मिटरब्याज पीडितले मार्च गर्दै राजधानी आएकासमा समेत प्रधानमन्त्री दाहालले धन्यवाद दिनुभयो। "तपाईंहरू यसरी पैदल हिंडेर काठमाडौँ आउनुभयो। तपाईंहरूको समस्या राष्ट्रियरूपमा सुनियो। अहिले पनि हाम्रो समाजमा यस्तो शोषण बाँकी नै छ, भन्ने कुरा राष्ट्रिय मात्रै होइन, अन्तर्राष्ट्रियरूपमा समेत सबैले थाहा पाए। तपाईंहरूलाई धन्यवाद छ", उहाँले भन्नुभयो, "मैले जिल्लाबाट हिंडेदेखि नै तपाईंहरूका बारेमा जानकारी लिइरहेको छु। तपाईंहरूलाई कहींकतै अफचारो नपर्न दिन गृहलाई निर्देशन पनि दिएको छु।"

अहिले आफ्नै वर्ग र जनतासँग कुराकानी गरिरहेको अनुभूति भइरहेको भन्दै प्रधानमन्त्री दाहालले आफूले आश्वासन मात्र नदिएको स्पष्ट पार्नुभयो। "मलाई तपाईंहरूसँग कुरा गर्दा आफ्नै वर्गसँग कुराकानी गरिरहेको अनुभूति भइरहेको छ। मैले आश्वासन मात्रै दिइरहेको छैन। यो समस्या हल हुन्छ। तपाईंहरू आश्वस्त भएर मात्र घर फर्किनुहोला", उहाँले भन्नुभयो।

प्रधानमन्त्री दाहालसँग भेटका क्रममा पीडितहरूले उच्चस्तरीय आयोग गठन, कानून निर्माण तथा पक्राउ पुर्जा जारी भएका र घरबार जफत भएका पीडितमाथि न्याय गर्न माग गरेका थिए।

कारको टायर पन्चर भएर पल्टिदा एकको मृत्यु

राजविराज/ पूर्वपश्चिम राजमार्ग अन्तरगत सप्तरीको हनुमाननगर कंकालिनी नगरपालिका वडा नं. १ स्थित कंकालिनी मन्दिर र कोशि ब्यारेज सडक खण्डमा शुक्रवार बिहान टायर पन्चर भएर कार दुर्घटना हुँदा एक जनाको मृत्यु भएको छ भने दुर्घटनामा दुई जना गम्भिर घाइते भएका छन्।

बिराटनगरस्थित नोबेल अस्पतालमा मृत्यु भएको प्रहरीले जनाएको छ। दुर्घटनामा गम्भिर घाइते हुनेहरूमा कारका चालक खोटाङको मार्फा २ बस्ने ५९ वर्षिय राजकुमार नेपाल र कारमा सवार उदयपुर जिल्लाको त्रियुगा नगरपालिका १० गाईघाट बस्ने ८३ वर्षिय योग्य बहादुर कार्की छन्। उनीहरूको भारदहस्थित अस्पतालमा प्रारम्भिक उपचारपछि थप उपचारका लागि बिराटनगरस्थित नोबेल अस्पतालमा भर्ना गरिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीले जनाएको छ।

डा. सरोज कुमार साह

Dr. Saroj Kumar Sah
MBBS, MS Orthopaedics (BPKIHS) Dharan
Fellowship in Hand Surgery (CMC Vellore)
NMC Reg. No. : 13288

हाड जोर्नी, नशा तथा बाथ रोग विशेषज्ञ

डा. जयन्ती यादव

Dr. Jayanti Yadav
M.B.B.S. MD (Obstetrician and Gynaecologist)
हाल कार्यरत गजेन्द्र नारायण सिंह अस्पताल राजविराज
NMC Reg No. : 15312

बरिष्ठ स्त्री तथा प्रसूती रोग विशेषज्ञ

सम्पर्क :

कृताञ्जली मेडिकल हल
राजविराज

Mo. No : 9842830252, 9804605569

डा. ललन प्रसाद राँनियार

Dr. Lalan Prasad Rauniyar
MBBS (BPKIHS) Dharan, MD Paediatrics
(BPKIHS) Dharan, NMC Reg. No. : 13338

कन्सलटेन्ट बाल रोग विशेषज्ञ

डा. सन्तोष प्रसाद शाह

Dr. Santosh Prasad Sah
MBBS (T.U.), MD Internal Medicine
(NAMS, Bir Hospital Kathmandu)
NMC Reg. No. : 15019

कन्सलटेन्ट फिजिसियन

डा. यमेश यादव

Dr. Yamesh Yadav
MBBS (T.U), MS (Nobel Medical College, K.U.)
General and Laproscopic Surgeon
NMC Reg. No. : 16392

जेनरल सर्जन

हारेर पनि जितेको उम्मेदवार म...

हार सबैलाई अप्रिय नै लाग्छ। एकदम असहज पनि। तर, हार र जित त देखाइ, बुझाइ र भोगाइको फरक मात्रै रहेछ।

जन्मसँगै हार र जितको लुकामारी त निरन्तर जारी रहन्छ। अनि केही भल्याकभुलुक भिल्लको उज्यालोबीच जिन्दगीले फन्को मार्छ। गत चैत ५ गते स्ववियु निर्वाचनमा यस्तै हारको औंसीमा मैले जीवनभरको जुनेली भेटेको छु अर्थात् प्रिय हार भेटेको छु।

विश्वविद्यालय प्रवेश गर्दा आफ्नो राजनीतिक मोह जाहेर गरूँला जस्तो त रति पनि लागेको थिएन। म त पढ्न आएको मान्छे। तर, कीर्तिपुरको राजनीतिक माहोलमा बेस्सरी जोडिन पुगेछु। म फर्स्ट सेमेस्टर अध्ययन गदै गर्दा केही सिनियर दाइहरू आएर हामीलाई करार शिक्षकको स्वतः स्थायी नियुक्तिविरुद्ध विरोध कार्यक्रम सामेल हुन भन्नुभयो। हामी पनि क्लास नै उल्टिएर भीसी भवनअगाडि एकैछिनमा पुगेका थियौं।

पछिल्लो दिन त्रिविको नतिजा प्रकाशनका बेथिति र अपरिपक्वता जस्ता विषयलाई लिएर परीक्षा नियन्त्रण कार्यालय बल्खुमा निकै विरोध भए। ती विरोधका सम्भन्धमा ताजै छुन्। यी दुई घटनाबीच त्रिविका विभिन्न प्राज्ञिक कार्यक्रममा सहभागी पनि भएको छु।

विश्वविद्यालयको गेटदेखि जियोजोकीको डिपार्टमेन्टसम्म हिँड्दै डुल्दै त्रिविलाई नजिकबाट नियाल्ने मौका पाएको छु। गेटदेखि घडी भवन हुँदै केन्द्रीय पुस्तकालयको बाटो भएर

आफ्ना कक्षासम्म पुग्दा बाटोभरि असरल्ल छरिएका फोहोरको डङ्गुर देखेको छु। बाटामा विद्यार्थीको हुलमुलमा होस्टेलको पानी र अन्य समस्याका गाथा त कति हो कति। देशकै जेठो विश्वविद्यालयले अक्षरको रङसँग त घुलमिल गरायो तर आफ्नो आगनमा रङ्गिन फूलहरूका बास्ना चाहिँ पूरापूर छर्न सकेको रहेनछ। भएको एउटा सार्वजनिक शौचालयको दुर्गन्ध निकै वरसम्म आउँछ। सार्वजनिक खानेपानीको धाराको चाहिँ अहिले व्यवस्था गरिएको छ। व्यवस्थापन सञ्चालकको भवनको प्रवेशद्वारमा हिबल चेयरका लागि समेत मिल्ने र्याम्प पनि रहेछ। सारै अनुकरणीय। तर घडी भवन अगाडिको खुला चौरमा जान र बस्न चाहिँ खुडिकलो नै हिँडनुपर्ने। हिबल चेयरका लागि र्याम्प नदेख्दा मन अमिलो भयो।

तर पनि मलाई त्रिभुवन विश्वविद्यालय निकै प्यारो लग्छ। विश्वविद्यालयसँग अनुबन्धित विद्यार्थी त छँदैछन् तर सिकाइमा रुचि राख्ने सबैलाई यसले खुला मनले अँगालेको छ। केन्द्रीय पुस्तकालय र विश्वविद्यालयको खुला बगैँचाभरि देखिने हिसिला अनुहार यसैका उपज हुन्। क्रिकेट मैदानमा नेपालप्रतिको माया-मोहको साक्षी हुन पनि त्रिविकै आँगन आउनुपर्छ। साँभूपख डुल्दै घुम्दै त्रिविका साना चौतारीमा सुस्ताउनेहरू मानिस पनि भेटिन्छन्। व्यायाम गर्नेहरू पनि साँभू विहान भेटिन्छन्। क्यान्टिनहरूमा न्यूनतम शुल्कमा मीठो मीठो खाना पनि पाइन्छ।

निश्मा भट्ट

हामी घर छोडेर यति टाढा राजधानी आइपुग्नेहरूलाई त भन्नु त्रिविका फाँटहरूले आत्मीयता र अपनत्व दिन्छ। कूलिचएको माटो देख्दा, भुलेका धान अनि गाई, बाखा र गोठाले देख्दा ठ्याक्कै घरको भुल्लको दिन्छ। तर यी त बाहिरी छवि भए। विश्वविद्यालयका भित्री धमिरा त अर्कै छन्।

विश्वविद्यालयको शिक्षामा यौनिक तथा लैङ्गिक अल्पसङ्ख्यक (एलजीबीटीक्यू) समुदायको पहुँच अझै सहज छैन। विभिन्न सञ्चालक पुस्तकालयहरू अप टु डेट छैनन्, व्यवस्थित छैनन्। कति त उपयोगमै छैनन्। विज्ञान तथा प्रविधि सञ्चालक प्रयोगात्मक पक्ष अझै कमजोर छ। विभिन्न प्याकल्टीका विद्यार्थीहरूको साभेदारी ट्रेनिङ हुँदैन। विद्यार्थीहरू पूर्ण रूपमा खर्चका लागि अरूमा आश्रित हुनुपर्छ। आत्मनिर्भर हुने वातावरण

छैन। अब पनि पढ्दै कमाउँदैको अवधारणा विश्वविद्यालयले अँगाल्न सक्दैन भने धेरै विद्यार्थी विदेशिन बाध्य हुनेछन्।

राजनीतिक खिचातानीको असर पनि छ। समयमा भर्ना खुल्दैन, भर्ना हुनेहरूको परीक्षा र नतिजा प्रकाशन सेमेस्टर प्रणालीको मर्म अनुरूप हुँदैन। पर्याप्त छात्रवृत्ति मिल्दैन। खोज, अनुसन्धानका क्षेत्रमा लगानी कम छ। फरक क्षमता भएका विद्यार्थीलाई शिक्षामा अझ सहज वातावरण मिलाउनुपर्ने देखिन्छ। त्रिविलाई यस्तै र यावत् समस्याले जकडेको छ। यसको समाधान भनेको अविलम्ब शैक्षिक, भौतिक र पर्यावरणीय स्तरको उन्नति हो।

त्रिविका यी पक्ष देख्दा, सुन्दा र आफैँले भोग्दा विद्यार्थीका समस्याहरूको सबै समक्ष ल्याऔँ जस्तो लाग्यो। यी समस्या उठाउने काम १४ वर्षपछि भएको स्ववियुका निर्वाचित प्रतिनिधि हुनुपर्छ भनेर मैले स्ववियुको उम्मेदवारी दर्ता गराएँ। दर्ताको दिनसम्म पनि अघि सर्ने कि नसर्ने भन्ने अन्यायका बीच अनेरास्वयुवाट सचिवको दावेदार रहे।

सबै पुरुष साथीहरूबीच म महिलाको प्रतिनिधित्व गर्ने एकलो दावेदार थिएँ। विश्वविद्यालयमा स्ववियुको महत्त्वपूर्ण पदमा महिलाको उम्मेदवारले आफैँमा राम्रो सन्देश दिएको महसुस गरेँ। चुनाव तयारीका लागि जम्मा छ दिन बाँकी थियो।

म विज्ञानको विद्यार्थी, अन्य सञ्चालक साथीहरू धेरैलाई चिन्दैन थिएँ। विज्ञान सञ्चालक अरू डिपार्टमेन्टका साथीसँग पनि चिनजान थिएन। त्यसैले त सञ्चालकबीच पनि साभ्का सर्ट प्रोग्राम हुनुपर्छ भनिएको हो। कसरी यति कम समयमा सबैलाई समेटेर एकै ठाउँमा ल्याउनेजस्तो भयो।

म खुला रूपमा त्रिवि राजनीतिमा नभिजेको मान्छे। यही कारण पनि कठिन लागेको थियो। तर चुनावी मैदानमा सबैसँग भेट्दै, आफ्नो कुरा राख्दै गएँ। साथीहरूको साथसहयोग र हौसला मिल्दै गयो। अन्य सञ्चालक साथीहरूको

सकारात्मक भाव थियो। प्राध्यापकहरूको सुभावा र मायाले मैले चुनावअगाडि नै चुनाव जितेजस्तो भयो। चुनावी माहोलको विचमा धेरै साथीसँग भेट भयो। धेरै कुरा सिक्ने मौका मिल्यो। नयाँ परिवार पाएँ। छुट्टै परिचय पाएँ। आफ्नो आवाजको नयाँ वजन पाएँ।

अङ्गणतिय खेलमा म केही पछि रहँ तर जित केवल अङ्क मात्र त होइन। मैले त्रिवि परिवारको विश्वास जितेको छु। सद्भाव र माया जितेको छु। अनि विश्वविद्यालयको अर्को चुनावमा सचिव र सभापतिका प्रत्यासीमा धेरै महिला भेट्छौँ कि! अहिलेलाई आफूले उठाएका कुराको सुनुवाइ होस्, सहज कार्यान्वयन होस्। यो यात्रामा म अब खुलेर अघि आउनेछु।

गत चैत ५ गते हामीले विद्यार्थी युनियनको अधिकारिक टिम पायौं। विद्यार्थीको प्रतिनिधित्व गर्ने युनियन त्रिविले पाएको छ। सो टिमका सम्पूर्ण प्रतिनिधिलाई हार्दिक बधाई तथा शुभकामना छ। उहाँहरूले गर्ने काम पनि विजय उत्सव बन्नू। सबै विद्यार्थीको मन जितून्। सबैका समस्या नेतृत्वसम्म पुगून् र समाधान पनि छिट्टै होस। यो यात्रामा युनियनलाई विद्यार्थीको साथ सहयोग भरपूर रहनेछ। त्रिभुवन विश्वविद्यालय, कीर्तिपुर, साभार : रातोपाटी

खाद्य उद्योगी किराना पसल सञ्चालक एवं होटेल, मिठाई पसल रेष्टुरेन्ट सञ्चालकमा

१. खाद्य पदार्थ एवं तैयारी खानेकुरालाई छोपेर राख्नुहोला एवं पूर्ण लेवल वितरण भएको पदार्थ प्रयोग गर्नु होला।
२. बासी सडेगलेका एवं किङ्गा भनकेका खानेकुराहरू नबेच्नु होला।
३. पकाउनु पर्ने वा तारेर खाने कुनै पनि खानेकुरामा रंगको प्रयोग नगर्नुहोला।
४. तेलको प्रयोगमा सावधानी अपनाउनु होला साथै एउटै तेललाई पटक-पटक प्रयोग नगर्नुहोला।
५. मिठाईमा हाईड्रो जस्ता अस्वाद्य रंग प्रयोग नगर्नुहोला।
६. पिउने पानीलाई स्वच्छ र सफा तरिकाले राख्नुहोला।
७. खाद्य पदार्थ तैयार गर्ने र बाँड्ने ब्यक्तिको आफ्नो ब्यक्तिगत सर-सफाईमा ध्यान दिनु होला।
८. किराना पसल सञ्चालकहरूले ब्याच नम्बर उल्लेख नभएको उत्पादन मिति, उपभोग्य मिति सकेको खाद्य पदार्थ बिज्जी वितरण नगरौं।
९. खाद्य उद्योगीले खाद्य अनुज्ञापत्र लिई मात्र उत्पादित खाद्य पदार्थ बिज्जी वितरण गर्नुहोला।
१०. मासु ब्यवसायीले अस्वाद्य रंगको प्रयोग नगर्नुहोला।

गुनासोका लागि

खाद्य प्रविधि तथा गुण नियन्त्रण डिभिजन कार्यालय राजविराज, सप्तरी
०३१-५२२५२३

आँखा स्वास्थ्यको लागि उत्कृष्ट उपचार

तपाईंकै सहर राजविराजमा

आँखा सम्बन्धि उत्कृष्ट सेवाका लागि सहज र सुलभ उपचारलाई मध्यनजर गरी नेपालकै दक्ष, अनुभवी तथा वरिष्ठ नेत्र विशेषज्ञहरूको सेवा अब उपरान्त सगरमाथा आँखा अस्पताल प्रा.लि., रुपनी रोडमा उपलब्ध हुने सहर्ष जानकारी गराउँदछौं।

हाम्रा विशेषताहरू

१. अनलाईन नाम दर्ताको सुविधा,
२. अत्याधुनिक फेको प्रविधिवाट मोतिया बिन्दुको शल्यक्रिया,
३. बिना सुई फेको प्रविधिवाट मोतिया बिन्दुको शल्यक्रिया,
४. एकै दिनमा शल्यक्रिया गराई डिस्चार्ज सेवाको व्यवस्था (Day Care)
५. सुख्खा आँखाको उपचार
६. कोर्निया अल्सर तथा आँखाको नानी प्रत्यारोपणको सम्बन्धि विशेषकृत सेवा
७. दृष्टिपर्दा उपचार तथा शल्यक्रियाको विशेषकृत सेवा
८. आँखाको बनावट तथा सौन्दर्यता कायम राख्नकालागि अकुलोप्लाष्टिको विशेषकृत सेवाहरू
९. जलबिन्दुको उपचार तथा शल्यक्रियाको विशेषकृत सेवा
१०. बच्चाको आँखा जाँचका सेवाहरू
११. वरिष्ठ दृष्टि विशेषज्ञद्वारा आँखाको पावर जाँच
१२. B-Scan/VisualField/OCT/Airpuff tonometer/Auto Refractometer लगायतका diagnostic सुविधाहरू

सगरमाथा आँखा अस्पताल प्रा.लि.

राजविराज-८, रुपनी रोड, सम्पर्क नं. :- ९८०५७१२२२
बिरामी जाँचको समय : बिहान ८:३० देखि ५:०० बजेसम्म

तपाईंले लगाएको कोरोना खोपले कहिलेसम्म काम गर्छ, के फेरि बुस्टर डोज लगाउनुपर्छ ?

डा. शेरबहादुर पुन

तपाईंले कोरोनाविरुद्धको खोप कहिले लगाउनुभयो ? के तपाईंलाई थाहा छ, तपाईंले लगाउनुभएको त्यो खोपले कहिलेसम्म काम गर्छ ? अब बुस्टर डोज लगाउनुपर्छ कि पर्दैन ? हो, आजको यो लेखमा यही विषयबारे चर्चा गर्दैछु ।

सामान्यतया संक्रमण भएपछि वा खोप लगाएको ६ महिनापछि, कोरोनाविरुद्धको एन्टिबडीमा ह्रास हुँदै जाने विभिन्न अनुसन्धानहरूले देखाएको छ । नेपालमा अधिकांश मानिसहरूले खोप वा बुस्टर डोज लगाएको ६ महिना बढी भइसकेको छ । अहिले फेरि संक्रमण बढ्दै जाँदा मानिसहरूले खोपको बुस्टर डोज (अतिरिक्त मात्रा) बारे चासो लिएको देखिन्छ ।

स्वास्थ्य तथा जनसंख्या मन्त्रालयको तथ्यांक अनुसार

पछिल्लो सातायता नेपालमा कोरोना संक्रमण फेरि उकालो लागेको देखिन्छ ।

गत चैत १२ गते एकैदिन १६ जनामा संक्रमण देखिएपछि दैनिक संक्रमितको संख्या बढिरहेको छ । चैत ११ गते मात्र ३४ जना नयाँ संक्रमित थपिएका छन् । पछिल्लो समय भारतमा संक्रमण बढेका कारण नेपालमा पनि संक्रमण बढेको देखिन्छ । त्यसैले अहिले मानिसहरू थोरै भए पनि संक्रमणलाई लिएर फेरि सचेत हुन थालेका छन् । कतिले फेरि खोप लगाउनुपर्छ कि पर्दैन भनेर चासो देखाएका छन् ।

हालै मार्च २७ मा विश्व स्वास्थ्य संगठन (डब्ल्यूएचओ) ले निरन्तर अतिरिक्त खोपको आवश्यकता सबैलाई नपर्ने सूचना प्रकाशित गरेको छ । विकसित देशहरूले

अतिरिक्त खोप दिने क्रमलाई निरन्तरता दिँदै गर्दा यस्तो सूचना सार्वजनिक भएको हो ।

डब्ल्यूएचओको प्राविधिक समूहले जेष्ठ नागरिक, दीर्घ रोगी, रोग प्रतिरोधात्मक क्षमता कम भएकालाई खोपको अतिरिक्त मात्रा पछिल्लो खोप लगाएको ६ वा १२ महिनाभित्र लगाउन सकिने भनेका छन् ।

नेपाल सरकारले पनि ५५ वर्ष माथिका जेष्ठ नागरिक, स्वास्थ्यकर्मी, गर्भवती, दीर्घ रोगी, रोग प्रतिरोधात्मक क्षमता कमजोर भएकालाई पहिलो अतिरिक्त खोप लगाएको ६ महिना भैसकेको भए दोस्रो अतिरिक्त मात्रा लगाउन अनुरोध गरेको छ । तर डब्ल्यूएचओको

प्राविधिक समूहले युवा तथा स्वस्थ व्यक्तिलाई भने निरन्तर अतिरिक्त खोप आवश्यक नपर्ने जनाएको छ । यो कुरालाई हेर्दा डब्ल्यूएचओले कोरोनाविरुद्धको खोप कहिलेसम्म लगाउने वा कतिसम्म निरन्तरता दिने भन्ने अन्यौललाई सम्बोधन गर्न खोजेको देखिन्छ । यद्यपि खोपसम्बन्धी विभिन्न अनुसन्धान भइरहेकाले आगामी दिनमा यसबारे थप तथ्यहरू प्रकाशित वा सार्वजनिक भने हुने नै छन् ।

केही महिना अगाडि छिमेकी देश चीनमा कडा लकडाउन खुकुलो गरेलगत्तै हजारौं मानिसले कोरोनाको कारण मृत्युवरण गर्नुपरेको थियो । पछि चीन सरकारले

उपलब्ध गराएको तथ्यांकले मृत्यु भएकामध्ये धेरै खोप नलगाएका र जेष्ठ नागरिक थिए ।

पछिल्लो समय संख्यात्मक हिसाबले कोरोना कम तथा स्थिर रहे पनि यो भाइरस हामीसँगै रहेको र सायद अबै केही समय निरन्तर रहने हुँदा खोपको पूर्ण मात्रा नलगाएकाहरूले लगाउने र अतिरिक्त मात्रा लगाउनुपर्ने उमेर समूहले खोप लगाउँदा आगामी दिनमा फैलन सक्ने कोरोनाको नयाँ प्रजातिबाट सुरक्षित रहन सकिन्छ ।

२०७९ फागुन ९ गतेसम्मको तथ्यांक अनुसार नेपालको कुल जनसंख्याको ७६.५ प्रतिशत र १२ वर्ष

माथिका ९५.७ प्रतिशतले पूर्ण मात्रा खोप लगाएको देखिन्छ । तर अतिरिक्त मात्रा खोप लगाउने संख्या भने २७ प्रतिशत मात्र रहेको देखिन्छ । केही समययता नेपालमा भौतिक दूरी कायम गर्ने, मास्क प्रयोग गर्ने, साबुन पानीले हात धुनेजस्ता जनस्वास्थ्यको मापदण्ड पालना गर्न छोडिसकिएको छ । तर पछिल्लो सातादेखि नेपालमा अस्वाभाविक रूपमा संक्रमण फेरि बढ्न थालेकाले यस्ता मापदण्ड कडाइका साथ पालना गर्नुपर्ने देखिन्छ । (लेखक शुक्रराज टृपिकल तथा सरूवा रोग अस्पतालका क्लिनिकल रिसर्च युनिटका संयोजक हुन् ।) साभार : सेतोपाटी

हावाहुरीको मौसममा आगलागीबाट जोगिन सर्वसाधारणलाई स्थानीय विपद जोखिम न्यूनिकरण समितिको अपिल

- विहान ९ बजेसम्म खाना पकाई चुल्होमा रहेको आगो राम्ररी निभाऔं ।
- खाना पकाउँदा खर पत्करको प्रयोग भएमा आगलागी हुन सक्छ की भनेर पूरै सावधानी अपनाउने गरौं र चुल्हो नजिक एक जना अनिवार्य बस्ने बानी बसालौं ।
- दिउँसोको समयमा हावाहुरी चल्ने हुँदा विहान ९ बजेपछि चुल्हो बाल्नुपर्ने कुनै काम नगरौं ।
- घर नजिक थ्रेसर सञ्चालन नगरी घरदेखि टाढा चौर वा खेतमा सञ्चालन गर्ने गरौं ।
- सलाई, लाइट, मडितेल लगायतका अन्य पेट्रोलियम पदार्थ बालबालिकाको पहुँचभन्दा टाढा राख्ने बानी बसालौं ।
- घरमा एक बाल्टीन वा अन्य भाडोमा पानी २४सै घण्टा राख्ने बानी बसालौं ।
- गुहालीमा घुर् बाल्दा सावधानी अपनाउने गरौं ।
- घरको कुनै सजिलो ठाउँमा २/४ बोरा बालुवा राख्ने गरौं जसले गर्दा कहिँ आगलागी भयो भने निभाउन सहयोग हुन्छ ।
- घर तथा गुहालीमा लगाइएको टाटी राम्रोसँग माटोले दुवैतर्फ लिपपोत गर्ने गरौं ।
- आगोबाट हुने जोखिम तथा धनजनको क्षति बारेमा परिवारका सदस्यहरूलाई जानकारी गराई सजग र सतर्कता अपनाउने बानी बसालौं ।
- गाउँमा बारुणयन्त्र आउने जाने बाटो खुल्ला राखौं र बारुणयन्त्रलाई पोखरीबाट पानी भर्न र आगलागी नियन्त्रण गर्ने कार्यमा सहयोग गरौं ।
- गाउँका पोखरीहरूमा पानी सञ्चित राख्ने बानी बसालौं ।
- गाउँमा कसैले आगो जथाभावी राखेको छ भने गाउँ घरमा त्यसरी आगो खुल्ला राख्नु हुँदैन भनेर सचेत गराउने गरौं ।
- कहीं कतै आगलागी भएमा नजिकको प्रहरी चौकी वा जिल्ला प्रहरी कार्यालयको कन्ट्रोलको नम्बर ९८५२८९०२७० वा १०० नम्बरमा जानकारी गराऔं ।
- कसैको ज्यान वा सम्पत्तिमाथि आगजनी गर्ने अपराध भएकोले यस्तो कार्यमा सहभागी नहोऔं ।
- आगजनी घटनालाई न्यूनिकरणको लागि प्रहरीसँग सहकार्य गरौं र जनधनको क्षति हुनबाट बचाऔं र बचाऔं ।
- आगलागी प्रकोप उद्धारको सामग्रीहरू जस्तै बाल्टिन, जग, बेल्टा, गैती, डोरी, स्ट्रचर, प्राथमिक उपचारको सामग्रीहरू, आगलागी उद्धारको लागि लगाउने कपडा भएसम्म व्यवस्था गरी राखौं ।

अनुरोधकर्ता

तिरहुत गाउँपालिका, सप्तरी

हावाहुरीको मौसममा आगलागीबाट जोगिन सर्वसाधारणलाई स्थानीय विपद जोखिम न्यूनिकरण समितिको अपिल

- विहान ९ बजेसम्म खाना पकाई चुल्होमा रहेको आगो राम्ररी निभाऔं ।
- खाना पकाउँदा खर पत्करको प्रयोग भएमा आगलागी हुन सक्छ की भनेर पूरै सावधानी अपनाउने गरौं र चुल्हो नजिक एक जना अनिवार्य बस्ने बानी बसालौं ।
- दिउँसोको समयमा हावाहुरी चल्ने हुँदा विहान ९ बजेपछि चुल्हो बाल्नुपर्ने कुनै काम नगरौं ।
- घर नजिक थ्रेसर सञ्चालन नगरी घरदेखि टाढा चौर वा खेतमा सञ्चालन गर्ने गरौं ।
- सलाई, लाइट, मडितेल लगायतका अन्य पेट्रोलियम पदार्थ बालबालिकाको पहुँचभन्दा टाढा राख्ने बानी बसालौं ।
- घरमा एक बाल्टीन वा अन्य भाडोमा पानी २४सै घण्टा राख्ने बानी बसालौं ।
- गुहालीमा घुर् बाल्दा सावधानी अपनाउने गरौं ।
- घरको कुनै सजिलो ठाउँमा २/४ बोरा बालुवा राख्ने गरौं जसले गर्दा कहिँ आगलागी भयो भने निभाउन सहयोग हुन्छ ।
- घर तथा गुहालीमा लगाइएको टाटी राम्रोसँग माटोले दुवैतर्फ लिपपोत गर्ने गरौं ।
- आगोबाट हुने जोखिम तथा धनजनको क्षति बारेमा परिवारका सदस्यहरूलाई जानकारी गराई सजग र सतर्कता अपनाउने बानी बसालौं ।
- गाउँमा बारुणयन्त्र आउने जाने बाटो खुल्ला राखौं र बारुणयन्त्रलाई पोखरीबाट पानी भर्न र आगलागी नियन्त्रण गर्ने कार्यमा सहयोग गरौं ।
- गाउँका पोखरीहरूमा पानी सञ्चित राख्ने बानी बसालौं ।
- गाउँमा कसैले आगो जथाभावी राखेको छ भने गाउँ घरमा त्यसरी आगो खुल्ला राख्नु हुँदैन भनेर सचेत गराउने गरौं ।
- कहीं कतै आगलागी भएमा नजिकको प्रहरी चौकी वा जिल्ला प्रहरी कार्यालयको कन्ट्रोलको नम्बर ९८५२८९०२७० वा १०० नम्बरमा जानकारी गराऔं ।
- कसैको ज्यान वा सम्पत्तिमाथि आगजनी गर्ने अपराध भएकोले यस्तो कार्यमा सहभागी नहोऔं ।
- आगजनी घटनालाई न्यूनिकरणको लागि प्रहरीसँग सहकार्य गरौं र जनधनको क्षति हुनबाट बचाऔं र बचाऔं ।
- आगलागी प्रकोप उद्धारको सामग्रीहरू जस्तै बाल्टिन, जग, बेल्टा, गैती, डोरी, स्ट्रचर, प्राथमिक उपचारको सामग्रीहरू, आगलागी उद्धारको लागि लगाउने कपडा भएसम्म व्यवस्था गरी राखौं ।

अनुरोधकर्ता

महदेवा गाउँपालिका, सप्तरी

गणेश नगरपालिका
कृषि भूमि व्यवस्था, सहकारी तथा जनशिक्षा विभाग
भूमि व्यवस्था, सहकारी तथा जनशिक्षा विभाग
भूमि सुधार तथा मालपोत कार्यालय, राजविराज
सप्तरी

प्रस्तावी नं. :
पत्र संख्या : ०६९१०८०
मिति: २०७९/१२/१२
प्राप्त पत्र संख्या र मिति:

विषय : ३५ दिने हकदावी समबन्धी सार्वजनिक सुचना ।

अप्रामाण्यी शर्तहरूको दस्तावेजको साविकको मूला नै हाल तपसिल बमोजिम नापी भएको जग्गा नम्बर ३३०८८, मा.प्र.नं. ३३०८८, फोर दोस्रो नरी प्रमाण पुजा पाउ भन्ने ना.वि.सं./न.पा.सं. ३३०८८, बाई नं. ३, बस्ने श्री ३ सुमल देवी शाह को द.नं. १६८३३ मिति २०७८/११/१२ मा लिखित पुरा साविकको नयाँ प्रमाणित गर्न मिति २०७८/१२/१२ मा आदेश भए अनुरूप यो ३५ दिने सुचना प्रकाशित गरिएको छ । तपसिलमा उल्लेखित जग्गामा लिखित वाहेक अरु कसैको हक सामने भए वा लिखितको नामा जग्गा दुर्ना तामसारी ताम बरे पत्तन संशोधन गर्दा कसैको हक जग्गा छ भने सुचना प्रकाशित भएको मिति ३५ दिने भित्रमा सुचना यस कार्यालयमा आई उजुरी गर्नु होला । म्याद भित्र कसैको दावी उजुरी पर्ने नभएमा लिखितको नाम दावी बमोजिम ३५ दिने भित्रमा सुचना प्रकाशित गर्ने तर्फ कानून बमोजिम कार्यवाही भै जानेछ । यस सूचनामा पाठि कुनै पनि उजुरी दावी नलगाउने व्यहोरा सम्वन्धित सबैलाई जानकारी गराईन्छ ।

तपसिल

ना.वि.सं./न.पा.	बाई नं.	कि.नं.	श्रेणफल	साविक दस्तावेज	कैफियत
सुमल	४२८	३३६	०-३-५	अप्रामाण्यी शर्तहरूको हुनुपर्ने - सुमल देवी शाह	अप्रामाण्यी शर्तहरूको हुनुपर्ने - सुमल देवी शाह

ना.प्र.नं. १६-०१-६८-०३६६ (सप्तरी)
अप्रि.मिति-२०७८-०५-०९

भाग ६
बसु-सिबलाल, मिति-२०७९/१२/१२

